

Sygn. akt: I C 249/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Merska
Protokolant:	Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2019 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu

przeciwko M. S.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu kwotę 750,00 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 05.02.2016 r. do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.
3. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 12,00 zł tytułem czasowo poniesionych kosztów.

SSR Lidia Merska

Sygn. akt I C 249/19 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu domagał się zasądzenia od pozwanego M. S. kwoty 750 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 05 lutego 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Roszczenie swoje wywiódł z umowy o pożyczki gotówkowej, zawartej przez wierzyciela pierwotnego (...) sp. z o.o. z pozwanym. Wierzytelność z niej wynikająca została zbyta przez wierzyciela pierwotnego na rzecz (...) sp. z o.o., a następnie na rzecz powoda. Wskazał, że pozwany nie wywiązał się z warunków określonych w zawartej umowie pożyczki. Argumentował, że próby polubownego rozwiązania sporu z pozwanym nie doprowadziły do dobrowolnego uregulowania zadłużenia.

Pozwany M. S. nie kwestionował zadłużenia, ani co do zasady, ani co do wysokości. Wskazał, że nie pamięta jakie umowy pożyczek zawierał ani na jakie kwoty.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 05.01.2016 r. R. Sp z o.o. z siedzibą w W. zawarła z pozwanym M. S. umowę pożyczki gotówkowej. Pozwany stosownie do jej postanowień (punkt 1.3) przelał ze swojego rachunku bankowego na rzecz pożyczkodawcy kwotę 1 grosza tytułem opłaty rejestracyjnej akceptując warunki umowy pożyczki. Zgodnie z umową pożyczkodawca przekazał na rzecz pozwanego kwotę 600 zł. Pozwany zobowiązał się dokonać spłaty całości udzielonej pożyczki powiększonej o prowizję w wysokości 150 zł, w terminie 30 dni - do dnia 04 lutego 2016r.

(**dowód** : umowa pożyczki gotówkowej – k. 32-33, dowód przelewu pożyczki dłużnikowi k. 34,36, potwierdzenie przelewu kwoty 1 grosza k. 35).

Pozwany nie wywiązywał się z zawartej umowy pożyczki.

(**dowód** : okoliczności bezsporne)

Na mocy zawartej w dniu 28 grudnia 2016r. umowy cesji wierzytelności doszło do przeniesienia wierzytelności wynikającej z zawartej umowy pożyczki przysługującej pierwotnie R. Sp. z o.o z siedzibą w W. wobec pozwanego M. S., na rzecz (...) Sp. z o.o. Następnie w dniu 27 czerwca 2017r. przedmiotowa wierzytelność na mocy umowy cesji wierzytelności przeszła na rzecz powoda (...) z siedzibą w Luksemburgu o czym zawiadomiono dłużnika.

(**dowód** : okoliczności bezsporne; umowa cesji wraz załącznikiem k. 29 – 31).

Powód skierował do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty zadłużenia, wynikającego z zawartej umowy o pożyczkę gotówkową. Pomimo prób polubownego załatwienia sprawy nie doszło do uregulowania zadłużenia.

(**dowód** : okoliczności bezsporne).

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny przedmiotowej sprawy w ostatecznym kształcie pozostał bezsporny. Pozwany nie kwestionował posiadanego u powoda zadłużenia, ani nawet jego wysokości, wskazując, że nie pamięta, gdzie zawierał umowę pożyczki, ani na jaką kwotę. Owe bezsporności wynikają ze znajdujących się w aktach dokumentów, w szczególności umowy pożyczki gotówkowej, jak i z twierdzeń stron.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zaś zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W procesie ciężar dowodu stanowi wymaganie dostarczenia sądowi dowodów potwierdzających przytoczone fakty pod rygorem przegrania procesu. Odnosi się on zarówno do powoda, jak i pozwanego.

Zgodnie z dyspozycją art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W kontekście powyższego Sąd dostrzegł dowody z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, w szczególności: umowę o pożyczkę gotówkową wraz z dowodami przelewu kwoty 600 zł pozwanemu oraz przelewu kwoty 1 grosza przez M. S. na rzecz pożyczkodawcy oraz umowy cesji wierzytelności wraz z załącznikiem. Wiarygodność owych dokumentów nie była kwestionowana przez pozwanego. Pod dokumentem umowy pożyczki nie jest wprawdzie złożony podpis pozwanego, jednakże jak wynika z jej treści zawarcie umowy nastąpiło za pomocą środków porozumiewania się na odległość, a w aktach znajduje się dowód przelewu kwoty 1 grosza z rachunku bankowego pozwanego na rzecz wierzyciela pierwotnego potwierdzającego akceptację jej warunków. Pozwany przy tym nie przeczył nadto, by posiadał konto w tym banku oraz, że rachunek nie należy do niego, wyjaśniając w tym zakresie, iż korzystał wówczas z pomocy świadka A. W., gdyż sam nie potrafi posługiwać się komputerem. Podobnie

pozwany nie kwestionował cesji wierzytelności, a w konsekwencji przysługiwania roszczenia powodowi oraz faktu wymagalności roszczenia.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy, zważywszy, że pozwany nie przeczył zasadności roszczeń powoda, ani ich wysokości, po myśli powołanych przepisów należało orzec jak w pkt 1 sentencji. Zasądzone roszczenie stanowi kwota 750 zł, stanowiąca sumę 600 zł kapitału oraz 150 zł tytułem prowizji.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98§1,2 i 3 kpc. Na zasądzoną kwotę 317 zł tytułem kosztów procesu złożyły się opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, opłata sądowa w kwocie 30 zł oraz należność z tytułu zastępstwa procesowego w kwocie 270 zł.

Sąd nakazał nadto ściąganie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 12 zł tytułem czasowo poniesionych kosztów wynagrodzenia świadka A. W. wnioskowanego przez pozwanego, ustalonych postanowieniem tut. Sądu z dnia 26 czerwca 2019r.